

તેથી તમે જેને સમસ્યાઓ કહો છો, તે મહત્વપૂર્ણ છે; જે દિવસ સુધી તેઓ મહત્વના ન રહે ત્યાં સુધી તેઓ મહત્વના હોય છે. અને જે દિવસે તેઓનું કોઈ મહત્વ નથી તે દિવસ એ દિવસ છે જ્યારે તમે પોતે જ તેમનાં કારણો અને કારણોનો નાશ કરવામાં સફળ થાઓ છો. અને સમસ્યાઓનો વિનાશ સંપૂર્ણપણે તમારી ઇચ્છાશક્તિ સાથે, તમારી ઇચ્છાશક્તિની ઊર્જાને તમારા જીવનની ભૌતિક સપાટી પર લાવવાની તમારી ક્ષમતા સાથે સંપૂર્ણપણે જોડાયેલો છે.

અને નવી સૂચનામાં સૌથી વધુ ગૂઢ બાબત એ છે કે મનુષ્યની સંકલ્પશક્તિ ભૂતકાળમાં હતી તેવી નથી. ભૂતકાળમાં, પ્રાચીન જાતિમાં, માણસની ઇચ્છા એ તેની સ્વાર્થી ઇચ્છાની સીધી નીપજ હતી, જ્યારે ભવિષ્યમાં, માણસની ઇચ્છા એ તેના દુઃખ અને આત્માની ઇચ્છા વચ્ચેના સંઘર્ષની નીપજ છે જે દુઃખની પરિસ્થિતિઓને સ્થાપિત કરે છે.

અને મનુષ્ય જ્યારે પોતાની અંદર, આ વેદનાની મર્યાદા કે મર્યાદાની આવશ્યકતાને સમજવા માટે પ્રત્યું સહન કરી લે છે ત્યારે, તે પોતાની અંદર આ ઊર્જા ઉતારી દે છે જે તેની પોતાની સંકલ્પશક્તિ બની જાય છે અને તે ક્ષણે, મનુષ્યને આત્માની સંકલ્પશક્તિથી લાભ થાય છે અને તે ક્ષણે જ તે પોતાની અંદર સમસ્યાઓ સર્જવા માટે ભૂતકાળમાં જે પરિસ્થિતિઓનું નિર્માણ કરતી હતી તે તમામ પરિસ્થિતિઓનો તે નાશ કરી શકે છે.

હું તમને સલાહ આપું છું કે તમારા જીવનની બધી જ સમસ્યાઓ તેમનાં બધાં જ પાસાંઓમાં, તેમની બધી જ પરિસ્થિતિઓમાં, તમારી અંદરની ઉચ્ચતર બુદ્ધિથી જ પેદા થાય છે. તમારી ઉત્ક્રાંતિ માટે, આવતીકાલના માણસ માટે, આ રમત બંધ થવી જ જોઈએ; તેની અંદરની બુદ્ધિ, જે સંકલ્પશક્તિને તે જાણતો નથી, તેણે પોતાની જાતને સંતુલિત કરવી જોઈએ, જેથી કોઈક તબક્કે, તેના વધતા જતા જીવનમાં, તેના ચેતનાના જીવનમાં, તે તેના મન પરની આત્માની શક્તિને શૂન્ય કરી દે છે.

અને જ્યારે માણસ પાસે પૂરતી સ્વૈચ્છિક શક્તિ, વાસ્તવિક ઇચ્છાશક્તિ હોય છે, ત્યારે તે તેના મન પરની આત્માની શક્તિને શૂન્ય સુધી ઘટાડવા માટે સક્ષમ છે, અને ત્યારે જ માણસ સુપરમેન બને છે.

આ સમજૂતીના માળખામાં, આપણે સમસ્યાઓની ઘટના તરફ નજર કરી શકીએ છીએ, તેને સમજણના ઉચ્ચતર કક્ષાએ લઈ જઈ શકીએ છીએ, એ અર્થમાં કે આપણે આ અનુભવમાંથી, તકના પરિબળને દૂર કરી શકીએ છીએ, આપણી જાતને એ હકીકતમાં સૂચના આપી શકીએ છીએ કે આ અનુભવમાં, આપણી પાસે જે ખૂટે છે તે વેદના દ્વારા પેદા થયેલી બુદ્ધિ હતી જેણે આપણને આપણી વાસ્તવિક સંકલ્પશક્તિ જીવતાં અટકાવ્યાં હતાં, કારણ કે ફરી એક વાર આપણી સંકલ્પશક્તિ આત્મા અને સ્વ વચ્ચેના સંઘર્ષની નીપજ નહોતી.

અને આ સૂચના, જે માનવીને આજે પ્રાપ્ત થઈ રહી છે, તે પૃથ્વી ગ્રહ પર તદ્દન નવી છે, કારણ કે આ પહેલાં ક્યારેય કોઈ પણ માણસ ગ્રહ પરના પ્રસ્તાવના તરીકેના કોઈ આદેશના માળખામાં માણસના મનની લાગણી પર આત્માની શક્તિનો સંપૂર્ણ નાશ કરવા માટે સક્ષમ બન્યો નથી, અથવા ઇચ્છતો નથી, અથવા ઇચ્છત પણ નથી.

અને આ અનુભૂતિમાં જ એવું નક્કી કરવામાં આવ્યું કે મનુષ્યના આત્માની લાગણીમાંથી પોતાની જાતને મુક્ત કરવા માટે મનુષ્યને આત્માની લાગણીને રૂપાંતરિત કરવા માટે, આત્માની લાગણીને રૂપાંતરિત કરવા માટે, કાયમી ધોરણે આત્માની ધૂસરીમાંથી પસાર થવું પડે છે. અને જ્યારે આત્માની ભાવનાનું રૂપાંતર થયું ત્યારે, માણસ હવે નષ્ટ રહ્યો ન હતો, પરંતુ અમર હતો. અને જ્યારે મનુષ્ય અમરના ક્ષેત્રમાં હોય છે, ત્યારે તે આત્માના નિયમોને આધીન રહેતો નથી, કારણ કે તે પોતે જ દરવ્યમાં આત્મા છે.

એ સમજવાનું મહત્વ એ છે કે સમસ્યાઓને તમારા જીવનમાં એક દિવસ સંપૂર્ણપણે અટકાવી દેવી જોઈએ, તટસ્થ કરવી જોઈએ, નાશ પામવી જોઈએ, મૂળિયાં નાખતાં અટકાવવું જોઈએ.

અને તમારા રોજબરોજના અનુભવની સતત અભિવ્યક્તિમાં, જ્યાં અચેતન સંસ્કૃતિના સંબંધમાં ડાબે અને જમણે સમસ્યાઓ ઊભી થાય છે, અચેતન મનુષ્યો, આત્મા માટે એક ખૂબ જ વિશાળ પ્રદેશ છે જેમાં તમે એક વ્યક્તિ તરીકે, એક મન પણ ધરાવો છો, ઇચ્છાશક્તિ ધરાવો છો, પ્રેમ અને બુદ્ધિ પણ ધરાવો છો, તમારે કોઈક તબક્કે એ સમજવાની ફરજ પડે છે કે ઉપરથી શક્તિ વાસ્તવિકતાની પેટા-કક્ષાઓમાં ઊતરી જવું જોઈએ અને એક વાર અને તેના માટે તૂટી જવું જોઈએ. બધા, અંતિમ રીતે, કર્મની સાંકળો.

માણસે વધુ સહન ન કરવું જોઈએ. માણસ હવે વધારે સહન નહિ કરે. પણ માણસ, જે હવે વધારે સહન નહિ કરે, તે તેની અને આત્મા વચ્ચેના સંઘર્ષમાં પહેલેથી જ સહન કરશે. અને તેની રોજિંદી વાસ્તવિકતામાં આ આધિભાવ જ હું જે જાણું છું તેનો અનુભવ તેને થશે.

અને જેમણે હું જે જાણું છું તે અનુભવ્યું છે, હું જે જાણું છું તે સમજી ગયા છે અને તેમને સમજાયું છે કે તેઓ જે સમજ્યા છે તે સંપૂર્ણ છે. કારણ કે આવતીકાલનો માણસ હવે પાંચમી જાતિનો નથી. અને આત્માના નિયમો જે પાંચમી જાતિને લાગુ પડે છે તે હવે તેને લાગુ પડશે નહિ. એટલે આવતીકાલના માણસે જીવનને ઓલડ મેનની તદ્દન જુદી જ રીતે સમજવું જોઈએ.

અને જ્યારે હું એમ કહું છું કે આવતીકાલના માણસે જીવનને ઓલડ મેનથી તદ્દન જુદી જ, તદ્દન નવી ઢબે સમજવું જોઈએ ત્યારે હું અદ્ભુત આ જ કહેવા માગું છું. જેથી એપ્રેન્ટિસશીપમાં, સંક્રમણમાં, આજના માણસે પાછળ ન જોવાનું શીખવું જોઈએ, અથવા જુદી જુદી રીતે, આવતીકાલના માણસે ઓલડ મેન તરફ પાછું વળીને ન જોવાનું શીખવું જોઈએ.

આવતીકાલના માણસે આવતીકાલની જિંદગી આજે જીવતાં શીખવું જોઈએ, અને ગઈ કાલની મનોવૃત્તિના આધારે આજે પણ પોતાનું જીવન ન જીવવું જોઈએ. અને આ સ્થિતિ નિરપેક્ષ છે અને આવતી કાલનો માણસ જીવશે. અને આવતીકાલના મનુષ્યો, જેઓ આ સંજોગોને જીવ્યા હશે અને આ નવી પરિસ્થિતિઓના નિયમોને સમજ્યા હશે, તેમની પાસે તેમના ભૌતિક દરવ્યને અમર બનાવી દેવાની શક્તિ હશે.

જો તમારી પાસે તેમનો નાશ કરવાની દરખાસ્ત હોય, તો તમારી પાસે તેમને પાર કરવાની દરખાસ્ત પહેલેથી જ છે. જો તમારી પાસે પહેલેથી જ તેમનો નાશ કરવાની દરખાસ્ત હોય, તો તમારી પાસે તમારા પોતાના સ્વભાવને વટાવી જવાની દરખાસ્ત છે. પણ પહેલાં તો તમારે અંદરથી જ કરવું જોઈએ, કારણ કે આ દષ્ટિ એ મનોવૈજ્ઞાનિક દષ્ટિ નથી, આ દષ્ટિ એ તમારી અંદરનો એક શક્તિશાળી સાક્ષાત્કાર છે, તમારી અંદરનું એક શક્તિશાળી સાક્ષાત્કાર છે, જે તમારી અંદરનું સ્વકેન્દ્રિત છે, જે એ હકીકતમાંથી પરિણમે છે કે તમારા જીવનના કોઈક તબક્કે તમને પુરાણા જીવનની બેવકૂફીનો સાક્ષાત્કાર થયો છે.

અને એક વાર તમે જૂની જીવનશૈલીની હાસ્યાસ્પદતાનો અહેસાસ કરી લો એટલે તમે મારા જેવા થઈ જશો, એકલા, એકાંતમાં, જેમની પાસે એ જ આત્મા છે તેમની સાથે માત્ર આત્મામાં જ જોડાયેલા રહેશો અને કોઈ પણ પ્રકારની ઘટના માટે તૈયાર હશો, એટલે કે કોઈ પણ સ્પંદનો ઝીલવા માટે તૈયાર હશો, જે અદ્રશ્યનાં પરિબળો સાથે સંપર્ક સાધવા અને તેમની સાથે કામ કરવા માટે જરૂરી ઊર્જા પોતાની અંદર જગાડે છે.

તો આજની સમસ્યાઓ, રોજની સમસ્યાઓ, તમે કલ્પના કરી શકો તેના કરતાં ઘણી મોટી છે, ઘણી મોટી છે, પરંતુ જો તમે નવા કાર્યદાઓ જાણતા ન હોવ તો તે મોટી છે.

જો તમે એવા નવા કાર્યદાઓ ન જાણતા હોવ કે જેનું હવે કોઈ મહત્ત્વ નથી, તો તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી, તો તે માત્ર એક ધૂંસરી છે, એક ઉપદ્રવ છે, જેની સાથે તમે જીવનભર જીવી શકો છો.

પણ જો તમે નવા નિયમો જાણતા હશો અને નવા કાર્યદાઓ લાગુ કરશો તો તમે તમારી આસપાસ જે રીતે જીવનનું નિર્માણ થયું છે તેનો નાશ કરશો અને ધીરે ધીરે તમે તદ્દન નવું જ જીવન જીવવા લાગશો, હું નવું નથી કહીશ, કારણ કે એક નવા જીવન અને તદ્દન નવા જીવન વચ્ચે તફાવત છે. નવું જીવન એ છે જે જૂના જીવનમાં બદલાઈ ગયું છે. તદ્દન નવું જીવન એ એક એવું જીવન છે જેને જૂના જીવન સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી.

અને માણસ જ્યારે તદ્દન નવું જ જીવન જીવે છે ત્યારે તે નવા જીવનને સબસ્ક્રાઈબ કરવામાં અસમર્થ હોય છે, કારણ કે બંને વચ્ચેના સ્વરૂપના તફાવતનો ભ્રમ જૂના જીવન જેટલો જ, નવા જીવનને પણ મહાન છે.

પણ જ્યારે માણસ તદ્દન નવું જ જીવન જીવે છે, ત્યારે તે સંપૂર્ણપણે બીજા જ સમયમાં આવી જાય છે અને તેને પોતાના સિવાય અન્ય કશા પર અધિકાર નથી.

અને જ્યારે માણસને ભાન થાય છે કે તેને પોતાના સિવાય બીજું કશું જ કરવાનો અધિકાર નથી, ત્યારે તે તદ્દન નવા જીવનની નિરપેક્ષ પરિસ્થિતિઓનો સાક્ષાત્કાર કરે છે, અને બુદ્ધિ અને બુદ્ધિથી જ તે આ જીવન જીવી શકે છે અને તેને સમજી શકે છે તેવું નથી, તેની અંદર રહેલાં સ્પંદનો દ્વારા જ તેના મન, તેની લાગણીઓ, તેની પ્રાણશક્તિ અને તેની સામગ્રીને વ્યવસ્થિત કરે છે.

તદ્દન નવું જ જીવન એ તદ્દન નવું જ જીવન છે. આ એક એવું જીવન છે જે તમારી માલિકીનું નથી, તે એક એવું જીવન છે જે એક પ્રક્રિયા છે, એટલે કે પરિણામ છે, એટલે કે, તમારી અંદર રહેલી ઊર્જાનો આધાર, જે તેને પ્રાપ્ત કરવાની તમારી અંદર રહેલી શક્તિથી નક્કી થાય છે. તદ્દન નવા જ જીવનમાં, અહંકાર જોવા મળતો નથી, અથવા ઓછો અને ઓછો જોવા મળે છે; તદ્દન નવા જ જીવનમાં, વ્યક્તિત્વની અનુભૂતિ થતી નથી, અથવા ઓછું અને ઓછું અનુભવાય છે; તદ્દન નવા જીવનમાં, માત્ર આત્મા અહંકાર સાથે કંપનશીલ સુમેળમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે, જે વ્યક્તિત્વ સાથે કંપનશીલ સુમેળમાં હોય છે, જેથી એક ધરી રચાય છે, અને આ ધરીમાંથી તમને સોંપવામાં આવેલા કિરણ પ્રવાહની ઊર્જા પસાર થાય છે, અને તે આ ઊર્જામાંથી જ તમે જીવો છો; આ એ જ ઊર્જા છે જેને તમે પોષો છો; તે આ ઊર્જા છે જેનો ઉપયોગ તમે પદાર્થમાં, ઈશ્વરના આત્મામાં ઊતરવા માટે કરો છો.

અને જ્યારે તદ્દન નવા જીવનમાં, માણસ પદાર્થમાં, દેવનો આત્મા, કોઈ પણ આત્મા, તેની વિરુદ્ધ છે, અને કોઈ પણ આત્મા જે આ આત્માના પ્રકાશની વિરુદ્ધ છે, તે અવકાશમાં પ્રવેશ કરી શકતો નથી જ્યાં આ માણસ વિકસિત થાય છે અને પ્રગતિ કરે છે, કારણ કે આ સ્થાન અનુલ્લંઘનીય છે, કારણ કે આ સ્થાન અનુલ્લંઘનીય છે, કારણ કે આ અવકાશ પ્રકાશ છે.

તેથી હું તમને સરળ, રોજિંદી બાબતો સમજાવું છું: હું સમસ્યાઓ વિશે વાત કરી રહ્યો છું, અને હું તમને સમસ્યાઓનું મહત્ત્વ સમજાવવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો છું, તમને એક દરખાસ્તો આપવા માટે જે મોનવીય નથી, પરંતુ આત્માના નિયમની વાસ્તવિકતાની સંપૂર્ણ જાગૃતિનું પરિણામ છે.

જ્યારે હું કહું છું, ત્યારે કુહાડી મૂકો તેનો અર્થ થાય છે દુઃખના કારણનો નાશ કરો, તે આ નિયમને વ્યક્ત કરવાની એક રીત છે, પરંતુ ઘણા, શરૂઆતથી જ અનુભવના અભાવે, કુહાડી અંદર મૂકીને તેમની આંગળી કાપી નાખી છે, પરંતુ તે અનુભવનો એક ભાગ છે, અને અનુભવથી તમે કુહાડી મૂકવાનું શીખો છો અને કોઈની આંગળીઓ કાપતા નથી.

ચેતના સર્જનાત્મક છે, વિનાશક નથી; ચેતના એ સંવાદિતા છે. રોજબરોજની સમસ્યાઓ, તમારી સમસ્યાઓ એ ભ્રમણાઓ છે, જે તમારી અંદરના મન દ્વારા સર્જવામાં આવે છે, તમારી લાગણીઓના પ્રવાહમાં તમને ઘેરી લે છે, અને ટરાઉટની જેમ તમે તમારો સમય કૂદકા મારવામાં વિતાવો છો.

જ્યારે હું કહું છું કે આવતીકાલનો માણસ પોતાનો માલિકીનો નહીં હોય, ત્યારે હું પ્રાચીન માણસને અજ્ઞાત એવા મહાનતમ સત્યોમાંનું એક કહી રહ્યો છું. આવતી કાલનો માણસ પોતાનો નહીં હોય અને તમારા અનુભવમાં પણ તમારી પાસે એવી ક્ષણો આવી ચૂકી છે જ્યારે તમને એવું લાગ્યું હોય કે તમે તમારા પોતાના નથી અને આ સભાનતા ઘણી મહાન છે અને તે વધુને વધુ ને વધુ બનતી જાય છે.

અને જ્યારે આપણે આપણી જાતના ન હોઈએ ત્યારે આપણને આપણી જાત માટે સારું લાગે છે. જ્યાં સુધી આપણે આપણી જાતના છીએ, ત્યાં સુધી આપણે આપણી યામડી સાથે ખીલા ખાઈએ છીએ, પરંતુ જ્યારે આપણે આપણા પોતાના નથી હોતા, ત્યારે આપણને આપણી જાત વિશે સારું લાગે છે. પરંતુ અહંકાર એવું ઇચ્છતો નથી, કારણ કે અહંકાર મનમાં તેનું અસ્તિત્વ છે, તે લાગણીઓમાં અનુભવે છે, કે તે સામગ્રીમાં જીવે છે તેની ખાતરી કરવા માટે અહંકારનો હોવો જરૂરી છે; અહંકારને ખાતરી કરવાની જરૂર છે કે તે જીવંત છે. પત્નીએ એ વાતનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે કે તેનો પતિ તેને પ્રેમ કરે છે, પુરુષે એ વાતનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે કે તેની પત્ની વફાદાર છે; આપણે ખાતરી કરવાની જરૂર છે, પરંતુ આ સલામતી ક્ષણભંગુર છે.

પણ જ્યારે બે હસ્તીઓ સંસારમાં જીવે છે અને એક પોતાની માલિકીની નથી હોતી અને બીજી પોતાની માલિકીની નથી હોતી, ન તો એક બીજાની માલિકીની હોય છે, અને જ્યારે મનુષ્ય હવે તેની પત્નીનો નથી રહેતો અને તેની પત્ની તેની માલિકીની નથી રહેતી ત્યારે તેને કબજાનાં દુઃખો પેદા થતાં નથી. જ્યારે બાળકો હવે આપણા નથી હોતા, ત્યારે આપણે કબજાની પીડા સહન કરતા નથી.

હું જે કહું છું તે સ્પંદનોમાં છે, સમજાની મનોવૈજ્ઞાનિક ઢબમાં નથી. જે વાત શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવી અઘરી છે તે ઈ વાઇબ્રેશનની વાસ્તવિકતા. જે શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવું સહેલું છે તે સ્વરૂપ છે.

એટલે જ હું જે કહું છું તે કદી નથી હોતું કે મારે કહેવું છે, હું જે કહેવા માગું છું તે હું ન કહી શકું, પણ મારામાં એ કહેવાની શક્તિ છે, કારણ કે મારામાં વાઇબ્રેશનની શક્તિ છે. તેથી કંપન એ શબ્દને સમજવાની રાહ જુઓ કે જેમાં તે શામેલ છે તે સ્વરૂપમાં કૂદવા અને તમારી યાંચને તોડતા અને ફરોપર બનતા પહેલા.

બધું જ કહી શકાય છે, જે સમજી શકાતું નથી, તે પણ એક ચોક્કસ રીતે કહેવાનો જ સવાલ છે. અને હું તમને બધાને, એક દિવસ, તમારી જાતની માલિકીની ન રહે, હવે તમારી જાતને ન અનુભવો, તમારી જાતને ન જુઓ, તમારો "હું" શું છે તે હવે ન જાણવું, તમારો "અહંકાર" શું છે તે હવે ન જાણવું, હું તમને તે બધાની ઇચ્છા કરું છું. પરંતુ જ્યાં સુધી તે દિવસ ન આવે ત્યાં સુધી જાણી લો કે તમે ધીરે ધીરે તેની તરફ આગળ વધી રહ્યા છો. અને વર્ષોથી હું તમને જે કંઈ પણ કહું છું તે તમને આ વાસ્તવિકતાની ઘોંઘાટને વધુ સારી અને વધુ સારી રીતે સમજવામાં મદદ કરશે.

પૃથ્વીના માણસો, આપણી પાસે એવી છાપ પડે છે કે આપણા જીવનમાં કોઈ પણ ક્ષણે આપણે આપણી જાતને આપણા જીવનમાં ક્યાંક ગોઠવી શકીએ છીએ, કે આ છાપ એટલી પ્રબળ છે કે તે આપણી અંદર, એક ઊર્જા, એક લાગણી પેદા કરે છે અને આ લાગણી આપણને આપોઆપ જ કંદ કરી દે છે. વિશ્વના શ્રેષ્ઠ કારણોસર માણસ દરરોજ પોતાની જાતને કંદ કરે છે; સદ્ભાગ્યે, સોફ્ટેટિસે જે કલ્યાણ હવે તેનાથી વિપરીત, મનુષ્ય પોતાની જાતને જાણી શકતો નથી. અદ્ભુત, મનુષ્યની ફિલસૂફી; અદ્ભુત, ફિલસૂફીઓ, કારણ કે તેઓ માણસને ત્યાં પહોંચવાનાં સાધનો આપ્યા વિના, તેણે જે બનવું જોઈએ તેની આશા આપવામાં સફળ થયા છે.

ફિલસૂફી બરાબર છે, કારણ કે તે તમને બીજો દાંત આપવા માટે એક દાંત કાઢે છે, પરંતુ ચેતના તેનાથી પણ વધુ સૂક્ષ્મ છે, કારણ કે તે બંને દાંત કાઢે છે અને તમારી પાસે કોઈ બચ્યું નથી.

તેથી સમયગાળાના અંત માટે, હું સમજાવવા માંગું છું કે માણસ તેને સમજાવવા વિના પોતાને કેવી રીતે નુકસાન પહોંચાડે છે.

તેથી તમે જેને સમસ્યાઓ કહો છો, તે મહત્વપૂર્ણ છે; જે દિવસ સુધી તેઓ મહત્વના ન રહે ત્યાં સુધી તેઓ મહત્વના હોય છે. અને જે દિવસે તેઓનું કોઈ મહત્વ નથી તે દિવસ એ દિવસ છે જ્યારે તમે પોતે જ તેમનાં કારણો અને કારણોનો નાશ કરવામાં સફળ થાઓ છો. અને સમસ્યાઓનો વિનાશ સંપૂર્ણપણે તમારી ઇચ્છાશક્તિ સાથે, તમારી ઇચ્છાશક્તિની ઊર્જાને તમારા જીવનની ભૌતિક સપાટી પર લાવવાની તમારી ક્ષમતા સાથે સંપૂર્ણપણે જોડાયેલો છે.

અને નવી સૂચનામાં સૌથી વધુ ગૂઢ બાબત એ છે કે મનુષ્યની સંકલ્પશક્તિ ભૂતકાળમાં હતી તેવી નથી. ભૂતકાળમાં, પ્રાચીન જાતિમાં, માણસની ઇચ્છા એ તેની સ્વાથી ઇચ્છાની સીધી નીપજ હતી, જ્યારે ભવિષ્યમાં, માણસની ઇચ્છા એ તેના દુઃખ અને આત્માની ઇચ્છા વચ્ચેના સંઘર્ષની નીપજ છે જે દુઃખની પરિસ્થિતિઓને સ્થાપિત કરે છે.

અને મનુષ્ય જ્યારે પોતાની અંદર, આ વેદનાની મર્યાદા કે મર્યાદાની આવશ્યકતાને સમજવા માટે પૂરતું સહન

કરી લે છે ત્યારે, તે પોતાની અંદર આ ઊર્જા ઉતારી દે છે જે તેની પોતાની સંકલ્પશક્તિ બની જાય છે અને તે ક્ષણે, મનુષ્યને આત્માની સંકલ્પશક્તિથી લાભ થાય છે અને તે ક્ષણે જ તે પોતાની અંદર સમસ્યાઓ સર્જવા માટે ભૂતકાળમાં જે પરિસ્થિતિઓનું નિર્માણ કરતી હતી તે તમામ પરિસ્થિતિઓનો તે નાશ કરી શકે છે.

હું તમને સલાહ આપું છું કે તમારા જીવનની બધી જ સમસ્યાઓ તેમનાં બધાં જ પાસાંઓમાં, તેમની બધી જ પરિસ્થિતિઓમાં, તમારી અંદરની ઉચ્ચતર બુદ્ધિથી જ પેદા થાય છે. તમારી ઉત્ક્રાંતિ માટે, આવતીકાલના માણસ માટે, આ રમત બંધ થવી જ જોઈએ; તેની અંદરની બુદ્ધિ, જે સંકલ્પશક્તિને તે જાણતો નથી, તેણે પોતાની જાતને સંતુલિત કરવી જોઈએ, જેથી કોઈક તબક્કે, તેના વધતા જતા જીવનમાં, તેના ચેતનાના જીવનમાં, તે તેના મન પરની આત્માની શક્તિને શૂન્ય કરી દે છે.

અને જ્યારે માણસ પાસે પૂરતી સ્વૈચ્છિક શક્તિ, વાસ્તવિક ઇચ્છાશક્તિ હોય છે, ત્યારે તે તેના મન પરની આત્માની શક્તિને શૂન્ય સુધી ઘટાડવા માટે સક્ષમ છે, અને ત્યારે જ માણસ સુપરમેન બને છે.

આ સમજૂતીના માળખામાં, આપણે સમસ્યાઓની ઘટના તરફ નજર કરી શકીએ છીએ, તેને સમજણના ઉચ્ચતર કક્ષાએ લઈ જઈ શકીએ છીએ, એ અર્થમાં કે આપણે આ અનુભવમાંથી, તકના પરિબળને દૂર કરી શકીએ છીએ, આપણી જાતને એ હકીકતમાં સૂચના આપી શકીએ છીએ કે આ અનુભવમાં, આપણી પાસે જે ખૂટે છે તે વેદના દ્વારા પેદા થયેલી બુદ્ધિ હતી જેણે આપણને આપણી વાસ્તવિક સંકલ્પશક્તિ જીવતાં અટકાવ્યાં હતાં, કારણ કે ફરી એક વાર આપણી સંકલ્પશક્તિ આત્મા અને સ્વ વચ્ચેના સંઘર્ષની નીપજ નહોતી.

અને આ સૂચના, જે માનવીને આજે પ્રાપ્ત થઈ રહી છે, તે પૃથ્વી ગ્રહ પર તદ્દન નવી છે, કારણ કે આ પહેલાં ક્યારેય કોઈ પણ માણસ ગ્રહ પરના પરસ્તાવના તરીકેના કોઈ આદેશના માળખામાં માણસના મનની લાગણી પર આત્માની શક્તિનો સંપૂર્ણ નાશ કરવા માટે સક્ષમ બન્યો નથી, અથવા ઇચ્છતો નથી, અથવા ઇચ્છત પણ નથી.

અને આ અનુભૂતિમાં જે એવું નક્કી કરવામાં આવ્યું કે મનુષ્યના આત્માની લાગણીમાંથી પોતાની જાતને મુક્ત કરવા માટે મનુષ્યને આત્માની લાગણીને રૂપાંતરિત કરવા માટે, આત્માની લાગણીને રૂપાંતરિત કરવા માટે, કાયમી ધોરણે આત્માની ધૂસરીમાંથી પસાર થવું પડે છે. અને જ્યારે આત્માની ભાવનાનું રૂપાંતર થયું ત્યારે, માણસ હવે નશ્વર રહ્યો ન હતો, પરંતુ અમર હતો. અને જ્યારે મનુષ્ય અમરના ક્ષેત્રમાં હોય છે, ત્યારે તે આત્માના નિયમોને આધીન રહેતો નથી, કારણ કે તે પોતે જ દરવ્યમાં આત્મા છે.

એ સમજવાનું મહત્ત્વ એ છે કે સમસ્યાઓને તમારા જીવનમાં એક દિવસ સંપૂર્ણપણે અટકાવી દેવી જોઈએ, તટસ્થ કરવી જોઈએ, નાશ પામવી જોઈએ, મૂળિયાં નાખતાં અટકાવવું જોઈએ.

અને તમારા રોજબરોજના અનુભવની સતત અભિવ્યક્તિમાં, જ્યાં અચેતન સંસ્કૃતિના સંબંધમાં ડાબે અને જમણે સમસ્યાઓ ઊભી થાય છે, અચેતન મનુષ્યો, આત્મા માટે એક ખૂબ જ વિશાળ પ્રદેશ છે જેમાં તમે એક વ્યક્તિ તરીકે, એક મન પણ ધરાવો છો, ઇચ્છાશક્તિ ધરાવો છો, પ્રેમ અને બુદ્ધિ પણ ધરાવો છો, તમારે કોઈક તબક્કે એ સમજવાની ફરજ પડે છે કે ઉપરથી શક્તિ વાસ્તવિકતાની પેટા-કક્ષાઓમાં ઊતરી જવું જોઈએ અને એક વાર અને તેના માટે તૂટી જવું જોઈએ. બધા, અંતિમ રીતે, કર્મની સાંકળો.

માણસે વધુ સહન ન કરવું જોઈએ. માણસ હવે વધારે સહન નહિ કરે. પણ માણસ, જે હવે વધારે સહન નહિ કરે, તે તેની અને આત્મા વચ્ચેના સંઘર્ષમાં પહેલેથી જ સહન કરશે. અને તેની રોજિંદી વાસ્તવિકતામાં આ આધિભાવ જ હું જે જાણું છું તેનો અનુભવ તેને થશે.

અને જેમણે હું જે જાણું છું તે અનુભવ્યું છે, હું જે જાણું છું તે સમજી ગયા છે અને તેમને સમજાયું છે કે તેઓ જે સમજ્યા છે તે સંપૂર્ણ છે. કારણ કે આવતીકાલનો માણસ હવે પાંચમી જાતિનો નથી. અને આત્માના નિયમો જે પાંચમી જાતિને લાગુ પડે છે તે હવે તેને લાગુ પડશે નહિ. એટલે આવતીકાલના માણસે જીવનને ઓલડ મેનની તદ્દન જુદી જ રીતે સમજવું જોઈએ.

અને જ્યારે હું એમ કહું છું કે આવતીકાલના માણસે જીવનને ઓલડ મેનથી તદ્દન જુદી જ, તદ્દન નવી ઢબે સમજવું જોઈએ ત્યારે હું અફલ આ જ કહેવા માગું છું. જેથી એપ્રેન્ટિસશીપમાં, સંક્રમણમાં, આજના માણસે પાછળ ન જોવાનું શીખવું જોઈએ, અથવા જુદી જુદી રીતે, આવતીકાલના માણસે ઓલડ મેન તરફ પાછું વળીને ન જોવાનું શીખવું જોઈએ.

આવતીકાલના માણસે આવતીકાલની જિંદગી આજે જીવતાં શીખવું જોઈએ, અને ગઈ કાલની મનોવૃત્તિના આધારે આજે પણ પોતાનું જીવન ન જીવવું જોઈએ. અને આ સ્થિતિ નિરપેક્ષ છે અને આવતી કાલનો માણસ જીવશે. અને આવતીકાલના મનુષ્યો, જેઓ આ સંજોગોને જીવ્યા હશે અને આ નવી પરિસ્થિતિઓના નિયમોને સમજ્યા હશે, તેમની પાસે તેમના ભૌતિક દરવ્યને અમર બનાવી દેવાની શક્તિ હશે.

જો તમારી પાસે તેમનો નાશ કરવાની દરખી હોય, તો તમારી પાસે તેમને પાર કરવાની દરખી પહેલેથી જ છે. જો તમારી પાસે પહેલેથી જ તેમનો નાશ કરવાની દરખી હોય, તો તમારી પાસે તમારા પોતાના સ્વભાવને વટાવી જવાની દરખી છે. પણ પહેલાં તો તમારે અંદરથી જ કરવું જોઈએ, કારણ કે આ દષ્ટિ એ મનોવૈજ્ઞાનિક દષ્ટિ નથી, આ દષ્ટિ એ તમારી અંદરનો એક શક્તિશાળી સાક્ષાત્કાર છે, તમારી અંદરનું એક શક્તિશાળી સાક્ષાત્કાર છે, જે તમારી અંદરનું સ્વકેન્દ્રિત છે, જે એ હકીકતમાંથી પરિણમે છે કે તમારા જીવનના કોઈક તબક્કે તમને પુરાણ જીવનની બેવકૂફીનો સાક્ષાત્કાર થયો છે.

અને એક વાર તમે જૂની જીવનશૈલીની હાસ્યાસ્પદતાનો અહેસાસ કરી લો એટલે તમે મારા જેવા થઈ જશો, એકલા, એકાંતમાં, જેમની પાસે એ જ આત્મા છે તેમની સાથે માત્ર આત્મામાં જ જોડાયેલા રહેશો અને કોઈ પણ પ્રકારની ઘટના માટે તૈયાર હશો, એટલે કે કોઈ પણ સ્પંદનો ઝીલવા માટે તૈયાર હશો, જે અદરશ્યનાં પરિબળો સાથે સંપર્ક સાધવા અને તેમની સાથે કામ કરવા માટે જરૂરી ઊર્જા પોતાની અંદર જગાડે છે.

તો આજની સમસ્યાઓ, રોજની સમસ્યાઓ, તમે કલ્પના કરી શકો તેના કરતાં ઘણી મોટી છે, ઘણી મોટી છે, પરંતુ જો તમે નવા કાર્યદાઓ જાણતા ન હોવ તો તે મોટી છે.

જો તમે એવા નવા કાર્યદાઓ ન જાણતા હોવ કે જેનું હુંવે કોઈ મહત્ત્વ નથી, તો તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી, તો તે માત્ર એક ધૂંસરી છે, એક ઉપદ્રવ છે, જેની સાથે તમે જીવનભર જીવી શકો છો.

પણ જો તમે નવા નિયમો જાણતા હશો અને નવા કાર્યદાઓ લાગુ કરશો તો તમે તમારી આસપાસ જે રીતે જીવનનું નિર્માણ થયું છે તેનો નાશ કરશો અને ધીરે ધીરે તમે તદ્દન નવું જ જીવન જીવવા લાગશો, હું નવું નથી કહેતો, કારણ કે એક નવા જીવન અને તદ્દન નવા જીવન વચ્ચે તફાવત છે. નવું જીવન એ છે જે જૂના જીવનમાં બદલાઈ ગયું છે. તદ્દન નવું જીવન એ એક એવું જીવન છે જેને જૂના જીવન સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી.

અને માણસ જ્યારે તદ્દન નવું જ જીવન જીવે છે ત્યારે તે નવા જીવનને સબસ્ક્રાઈબ કરવામાં અસમર્થ હોય છે, કારણ કે બંને વચ્ચેના સ્વરૂપના તફાવતનો ભ્રમ જૂના જીવન જેટલો જ, નવા જીવનને પણ મહાન છે.

પણ જ્યારે માણસ તદ્દન નવું જ જીવન જીવે છે, ત્યારે તે સંપૂર્ણપણે બીજા જ સમયમાં આવી જાય છે અને તેને પોતાના સિવાય અન્ય કશા પર અધિકાર નથી.

અને જ્યારે માણસને ભાન થાય છે કે તેને પોતાના સિવાય બીજું કશું જ કરવાનો અધિકાર નથી, ત્યારે તે તદ્દન નવા જીવનની નિરપેક્ષ પરિસ્થિતિઓનો સાક્ષાત્કાર કરે છે, અને બુદ્ધિ અને બુદ્ધિથી જ તે આ જીવન જીવી શકે છે અને તેને સમજી શકે છે તેવું નથી, તેની અંદર રહેલાં સ્પંદનો દ્વારા જ તેના મન, તેની લાગણીઓ, તેની પ્રાણશક્તિ અને તેની સામગ્રીને વ્યવસ્થિત કરે છે.

તદ્દન નવું જ જીવન એ તદ્દન નવું જ જીવન છે. આ એક એવું જીવન છે જે તમારી માલિકીનું નથી, તે એક એવું જીવન છે જે એક પ્રક્રિયા છે, એટલે કે પરિણામ છે, એટલે કે, તમારી અંદર રહેલી ઊર્જાનો આધાર, જે તેને પ્રાપ્ત કરવાની તમારી અંદર રહેલી શક્તિથી નક્કી થાય છે. તદ્દન નવા જ જીવનમાં, અહંકાર જોવા મળતો નથી, અથવા ઓછો અને ઓછો જોવા મળે છે; તદ્દન નવા જ જીવનમાં, વ્યક્તિત્વની અનુભૂતિ થતી નથી, અથવા ઓછું અને ઓછું અનુભવાય છે; તદ્દન નવા જીવનમાં, માત્ર આત્મા અહંકાર સાથે કંપનશીલ સુમેળમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે, જે વ્યક્તિત્વ સાથે કંપનશીલ સુમેળમાં હોય છે, જેથી એક ધરી રચાય છે, અને આ ધરીમાંથી તમને સોંપવામાં આવેલા કિરણ પ્રવાહની ઊર્જા પસાર થાય છે, અને તે આ ઊર્જામાંથી જ તમે જીવો છો; આ એ જ ઊર્જા છે જેને તમે પોષો છો; તે આ ઊર્જા છે જેનો ઉપયોગ તમે પદાર્થમાં, ઈશ્વરના આત્મામાં ઊતરવા માટે કરો છો.

અને જ્યારે તદ્દન નવા જીવનમાં, માણસ પદાર્થમાં, દેવનો આત્મા, કોઈ પણ આત્મા, તેની વિરુદ્ધ છે, અને કોઈ પણ આત્મા જે આ આત્માના પ્રકાશની વિરુદ્ધ છે, તે અવકાશમાં પ્રવેશ કરી શકતો નથી જ્યાં આ માણસ વિકસિત થાય છે અને પ્રગતિ કરે છે, કારણ કે આ સ્થાન અનુલ્લંઘનીય છે, કારણ કે આ સ્થાન અનુલ્લંઘનીય છે, કારણ કે આ અવકાશ પ્રકાશ છે.

તેથી હું તમને સરળ, રોજિંદી બાબતો સમજાવું છું: હું સમસ્યાઓ વિશે વાત કરી રહ્યો છું, અને હું તમને સમસ્યાઓનું મહત્ત્વ સમજાવવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો છું, તમને એક દ્રષ્ટિકોણ આપવા માટે જે માનવીય નથી, પરંતુ આત્માના નિયમની વાસ્તવિકતાની સંપૂર્ણ જાગૃતિનું પરિણામ છે.

જ્યારે હું કહું છું, ત્યારે કુહાડી મૂકો તેનો અર્થ થાય છે દુઃખના કારણનો નાશ કરો, તે આ નિયમને વ્યક્ત કરવાની એક રીત છે, પરંતુ ઘણા, શરૂઆતથી જ અનુભવના અભાવે, કુહાડી અંદર મૂકીને તેમની આંગળી કાપી નાખી છે, પરંતુ તે અનુભવનો એક ભાગ છે, અને અનુભવથી તમે કુહાડી મૂકવાનું શીખો છો અને કોઈની આંગળીઓ કાપતા નથી.

ચેતના સર્જનાત્મક છે, વિનાશક નથી; ચેતના એ સંવાદિતા છે. રોજબરોજની સમસ્યાઓ, તમારી સમસ્યાઓ એ ભ્રમણાઓ છે, જે તમારી અંદરના મન દ્વારા સર્જવામાં આવે છે, તમારી લાગણીઓના પ્રવાહમાં તમને ઘેરી લે છે, અને દરાઉટની જેમ તમે તમારો સમય ક્રૂદકા મારવામાં વિતાવો છો.

જ્યારે હું કહું છું કે આવતીકાલનો માણસ પોતાનો માલિકીનો નહીં હોય, ત્યારે હું પ્રાચીન માણસને અજ્ઞાત એવા મહાનતમ સત્યોમાંનું એક કહી રહ્યો છું. આવતી કાલનો માણસ પોતાનો નહીં હોય અને તમારા અનુભવમાં પણ તમારી પાસે એવી ક્ષણો આવી ચૂકી છે જ્યારે તમને એવું લાગ્યું હોય કે તમે તમારા પોતાના નથી અને આ સભાનતા ઘણી મહાન છે અને તે વધુને વધુ ને વધુ બનતી જાય છે.

અને જ્યારે આપણે આપણી જાતના ન હોઈએ ત્યારે આપણને આપણી જાત માટે સારું લાગે છે. જ્યાં સુધી આપણે આપણી જાતના છીએ, ત્યાં સુધી આપણે આપણી યામડી સાથે ખીલા ખાઈએ છીએ, પરંતુ જ્યારે

આપણે આપણા પોતાના નથી હોતા, ત્યારે આપણને આપણી જાત વિશે સારું લાગે છે. પરંતુ અહંકાર એવું ઇચ્છતો નથી, કારણ કે અહંકાર મનમાં તેનું અસ્તિત્વ છે, તે લાગણીઓમાં અનુભવે છે, કે તે સામગ્રીમાં જીવે છે તેની ખાતરી કરવા માટે અહંકારનો હોવો જરૂરી છે; અહંકારને ખાતરી કરવાની જરૂર છે કે તે જીવંત છે. પત્નીએ એ વાતનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે કે તેનો પતિ તેને પ્રેમ કરે છે, પુરુષે એ વાતનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે કે તેની પત્ની વફાદાર છે; આપણે ખાતરી કરવાની જરૂર છે, પરંતુ આ સલામતી ક્ષણભંગુર છે.

પણ જ્યારે બે હસ્તીઓ સંસારમાં જીવે છે અને એક પોતાની માલિકીની નથી હોતી અને બીજી પોતાની માલિકીની નથી હોતી, ન તો એક બીજાની માલિકીની હોય છે, અને જ્યારે મનુષ્ય હવે તેની પત્નીનો નથી રહેતો અને તેની પત્ની તેની માલિકીની નથી રહેતી ત્યારે તેને કબજાનાં દુઃખો પેદા થતાં નથી. જ્યારે બાળકો હવે આપણા નથી હોતા, ત્યારે આપણે કબજાની પીડા સહન કરતા નથી.

હું જે કહું છું તે સ્પંદનોમાં છે, સમજાની મનોવૈજ્ઞાનિક ઢબમાં નથી. જે વાત શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવી અઘરી છે તે છે વાઇબ્રેશનની વાસ્તવિકતા. જે શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવું સહેલું છે તે સ્વરૂપ છે.

એટલે જ હું જે કહું છું તે કદી નથી હોતું કે મારે કહેવું છે, હું જે કહેવા માગું છું તે હું ન કહી શકું, પણ મારામાં એ કહેવાની શક્તિ છે, કારણ કે મારામાં વાઇબ્રેશનની શક્તિ છે. તેથી કપન એ શબ્દને સમજવાની રાહ જુઓ કે જેમાં તે શામેલ છે તે સ્વરૂપમાં કૂદવા અને તમારી ચાંચને તોડતા અને ફરોપર બનતા પહેલા.

બધું જ કહી શકાય છે, જે સમજી શકાતું નથી, તે પણ એક ચોક્કસ રીતે કહેવાનો જ સવાલ છે. અને હું તમને બધાને, એક દિવસ, તમારી જાતની માલિકીની ન રહે, હવે તમારી જાતને ન અનુભવો, તમારી જાતને ન જુઓ, તમારો \"હું\" શું છે તે હવે ન જાણવું, તમારો \"અહંકાર\" શું છે તે હવે ન જાણવું, હું તમને તે બધાની ઇચ્છા કરું છું. પરંતુ જ્યાં સુધી તે દિવસ ન આવે ત્યાં સુધી જાણી લો કે તમે ધીરે ધીરે તેની તરફ આગળ વધી રહ્યા છો. અને વર્ષોથી હું તમને જે કંઈ પણ કહું છું તે તમને આ વાસ્તવિકતાની ઘોંઘાટને વધુ સારી અને વધુ સારી રીતે સમજવામાં મદદ કરશે.

પૃથ્વીના માણસો, આપણી પાસે એવી છાપ પડે છે કે આપણા જીવનમાં કોઈ પણ ક્ષણે આપણે આપણી જાતને આપણા જીવનમાં ક્યાંક ગોઠવી શકીએ છીએ, કે આ છાપ એટલી પ્રબળ છે કે તે આપણી અંદર, એક ઊર્જા, એક લાગણી પેદા કરે છે અને આ લાગણી આપણને આપોઆપ જ ક્રેદ કરી દે છે. વિશ્વના શ્રેષ્ઠ કારણોસર માણસ દરરોજ પોતાની જાતને ક્રેદ કરે છે; સદ્બાગ્યે, સોફ્ટવેરિસે જે કલ્પે હું તેનાથી વિપરીત, મનુષ્ય પોતાની જાતને જાણી શકતો નથી. અદ્ભુત, મનુષ્યની ફિલસૂફી; અદ્ભુત, ફિલસૂફીઓ, કારણ કે તેઓ માણસને ત્યાં પહોંચવાનાં સાધનો આપ્યા વિના, તેણે જે બનવું જોઈએ તેની આશા આપવામાં સફળ થયા છે.

ફિલસૂફી બરાબર છે, કારણ કે તે તમને બીજો દાંત આપવા માટે એક દાંત કાઢે છે, પરંતુ ચેતના તેનાથી પણ વધુ સૂક્ષ્મ છે, કારણ કે તે બંને દાંત કાઢે છે અને તમારી પાસે કોઈ બચ્યું નથી.

તેથી સમયગાળાના અંત માટે, હું સમજાવવા માંગું છું કે માણસ તેને સમજ્યા વિના પોતાને કેવી રીતે નુકસાન પહોંચાડે છે.